

Nr 115.

Ankom till riksdagens kansli den 14 april 1939 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa statens järnvägar tillhöriga fastigheter m. m. jämte en motion.

(4:e avd.)

I en den 3 mars 1939 dagtecknad proposition, nr 141, har Kungl. Maj:t, under åberopande av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen *dels* medgiva, att de i den såsom bilaga till statsrådsprotokollet fogade förteckningen avsedda, statens järnvägar tillhöriga markområdena m. m. må försäljas under villkor, som av Kungl. Maj:t fastställas, *dels ock* besluta, att vid nämnda försäljning inflytande medel skola tillföras statens järnvägars fond för markförvärv.

I en inom första kammaren av herrar *C. A. Härdin* och *O. G. Karlsson* väckt motion, nr 248, har hemställts, att riksdagen måtte besluta att tillsvärdare skall anstå med försäljningen av fastigheterna nr 1 och 2 i kv. Bromsaren i Linköping, samt att dessa fortfarande skola förvaltas i S. J:s regi.

Departementschefen har anfört följande:

Beträffande till en början de i statens järnvägars familjepensionsfond ingående fastigheterna torde jag få erinra om, att innevarande års riksdag i skrivelse, nr 44, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning under kapitalbudgeten i fråga om överföring till statens allmänna fastighetsfond av vissa fastigheter m. m. uttalat, bland annat, att riksdagen i likhet med departementschefen vore av den uppfattningen, att ärenden rörande försäljning av å de statliga pensionsfonderna bokförda fastigheter, vilka ärenden måste betraktas såsom rena placeringsfrågor, icke skulle i varje särskilt fall behöva underställas riksdagen. I anslutning till detta uttalande har riksdagen meddelat, att från riksdagens sida icke någon erinran finnes att göra mot att fastigheter, som bokföras å pensionsfonderna och förvaltas av statskontoret, försäljas utan riksdagens vidare hörande. Då sistnämnda fastigheter i allt äro att likställa med dem, som redovisas å de av statens affärsdrivande verk förvaltade pensionsfonderna, torde järnvägsstyrelsens framställning, i vad den avser vissa i statens järnvägars familjepensionsfond ingående fastigheter, i detta sammanhang blott behöva för riksdagen anmälas. Med försäljning bör givetvis anstå i avvaktan på det riksdagens ställningstagande, vartill denna anmälan må föranleda.

Vad härefter angår de i förteckningen upptagna, statens järnvägar tillhöriga fastigheterna och fastighetsandelarna anses desamma av järnvägsstyrelsen vara eller inom en snar framtid komma att bli obehövlige för

statens järnvägar. Med hänsyn härtill och då de ej heller, såvitt nu är känt, behövas för annat statligt ändamål, torde anledning till erinran mot avyttring av desamma icke föreligga. Jag vill därför tillstyrka, att riksdagens medgivande till deras försäljning under av järnvägsstyrelsen angivna förutsättningar inhämtas.

I likhet med vad förut tillämpats torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att pröva föreliggande köpeanbud och fastställa de villkor, under vilka varje område må försäljas. Såsom tidigare i regel skett och järnvägsstyrelsen jämväl nu föreslagit synas inflytande försäljningsmedel såvitt rör de statens järnvägar tillhöriga fastigheterna böra tillföras statens järnvägars fond för markförvärv.

Utskottet.

Vad först angår det mera principiella spørsmålet, huruvida ärenden, avseende försäljning av fastigheter som tillhöra statens järnvägars familjepensionsfond, skola i varje särskilt fall behöva underställas riksdagen, får utskottet hänvisa till sitt tidigare i ämnet gjorda, av riksdagen godkända uttalande.

Utskottet tillstyrker, att de i propositionen begärda försäljningsmedgivandena lämnas. I ovannämnda motion har emellertid påyrkats uppskov med avyttringen av två i statens järnvägars familjepensionsfond ingående bostadsfastigheter intill Linköpings station om 38, respektive 16 lägenheter. I anledning härav vill utskottet ifrågasätta, huruvida ej i detta och möjligen andra liknande fall, som avse försäljning av byggnader i huvudsak använda som tjänstebostäder, skäl kan föreligga för att fastigheterna åtminstone tillsvidare bibehållas i statens järnvägars hand eller att i varje fall den närmast intresserade personalen lämnas tillfälle förvärva fastigheterna.

Utskottet vill framhålla som önskvärt, att i framdeles förekommande liknande ärenden måtte framläggas jämväl uppgifter om taxeringsvärde eller andra upplysningar, som ge möjlighet till ett säkrare bedömande av ifrågakommande fastigheters ungefärliga värde.

Under återopandande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

- I. att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag, må
 - a) medgiva, att de i den såsom bilaga till statsrådsprotokollet den 3 mars 1939 fogade förteckningen avsedda, statens järnvägar tillhöriga markområdena m. m. må försäljas under villkor, som av Kungl. Maj:t fastställas;
 - b) besluta, att vid nämnda försäljning inflytande medel skola tillföras statens järnvägars fond för markförvärv;
- II. att motionen I: 248 må anses besvarad med vad utskottet ovan anförde.

Stockholm den 14 april 1939.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Närvarande: se under utlåtandet nr 113.